

hvor stort antallet er, men viljen mangler hos et antal dommere. Manglende evne til at løse et problem kan undskyldes; ingen er forpligtet ud over sine evner. Men manglende vilje kan ikke og bør ikke undskyldes.

Derfor vil jeg godt opfordre dommerne til i det kommende udvalgsarbejde at bruge de evner, som de har – og det har de – og bruge den store arbejdskapacitet, som nogle af dem jo også har, til at komme med en konstruktiv og brugbar løsning. Ellers må Folketinget løse problemet.

Kl. 16.00

Elisabeth Arnold (RV):

Sidste sommer var Retsudvalget på en meget spændende og oplysende tur til Canada, hvor vi bl.a. besøgte den canadiske højesteret. Der spurgte vi den højesteretsdommer, vi havde møde med, hvordan det var med bijobber hos de canadiske dommere, og med stor forbløffelse svarede den pågældende dommer: Dommere har ikke bijob, de har travlt med at være dommere; de skal selvfølgelig passe deres dommergerning, så derfor har de ikke job ved siden af. Vi undlod selvfølgelig at komme ind på det store problem, vi har i Danmark med dommers bijob.

Nu har vi så endnu en gang lejlighed til at diskutere det i Folketinget, hvilket Det Radikale Venstre hilser meget velkommen, for det er jo svært at forstå, hvordan det kan være, at vi gang på gang får undersøgelser, der bekræfter, at der er massivt bijobber hos dommerne, samtidig med at vi i fællesskab fordømmer det og beklager det og kritiserer det hver eneste gang, vi får nye oplysninger.

Der er kommet masser af undersøgelser. Der er for nylig kommet fire undersøgelser, og der er også nogle, der er igangsat, men endnu ikke afsluttet. Der er også nedsat et udvalg af justitsministeren, som skal undersøge behovet for et politisk indgreb. Samtidig kan vi notere os, at præsidenterne ved de forskellige retter ikke har fundet, at dommers bijob påvirker deres arbejdsindsats eller habilitet. Man må sandelig håbe, at de har ret, for det er jo altså en påstand, som ikke umiddelbart lader sig eftervise på nogen måde.

I februar måned fremkom der et forslag til en ændring af praksis for dommers bijob, som ikke kræver lovændring. Det forslag, som har været fremme i nogen tid, går hovedsageligt ud på at fordele bijobberne på flere personer, og effekten vil derfor navnlig være af kosmetisk art.

Antallet af bijob, som bliver fordelt på dommere, er selvfølgelig ikke anderledes. De bliver bare fordelt på en anden måde. Det store problem, vi har, er jo, hvorledes vi håndterer den store mængde nævn og udvalg, hvor dommere ønskes som formænd, fordi de er neutrale og har en høj troværdighed, uden at puffe sagerne over i det almindelige retssystem, hvorfra man netop ønskede dem fjernet, fordi systemet var meget belastet.

Det problem har vi ikke løst, og det problem skal vi sammen arbejde på at løse. Det Radikale Venstre vil meget gerne bidrage, hvis vi overhovedet på nogen måde kan det, til at få problemet løst.

Vi kan ikke umiddelbart støtte SF's forslag, som jeg finder rimelig firkantet, fordi det afskaffer bijobberiet med ét slag ud over det, der er lovfæstet. Men vi vil meget gerne arbejde positivt på, at intensionerne bag beslutningsforslaget virkeliggøres. Og med den afslutning vil jeg sige, at vi i udvalget arbejder positivt videre på dette problem.

Line Barfod (EL):

Som mange andre også har været inde på det, er det jo en tilbagevendende diskussion, hvordan dommerne kan blive ved med at tjene så mange penge på deres bijob. Når man snakker om råd og nævn, kan jeg altså heller ikke lade være med at undre mig over, at det er bijob for dommere.

I hele den gennemgang regeringen kort efter sin tiltrædelse lavede af råd og nævn, og hvor de skar alle mulige steder, kan man se, at en af de ting, de gjorde, var, at de i et eller andet nævn – jeg kan ikke lige huske hvilket – udskiftede formanden. De skiftede fra, at det skulle være en dommer, til, at det skulle være en amtmand. Da jeg så spurgte, hvad begrundelsen var for, at det ikke skulle være en dommer, men en amtmand, var svaret, at det var, fordi amtmanden ikke skulle have ekstra løn, for han fik jo løn som amtmand for at sidde der, men en dommer skulle have ekstra løn oveni.

Det kan jeg ikke lade være med at undre mig over. Hvorfor er det sådan med to forskellige typer offentligt ansatte, at den ene skal have et ekstra honorar, mens den anden ikke skal, hvis det er noget, som de bliver pålagt som led i deres offentlige erhverv?

Jeg synes, det kunne være godt, hvis vi får gennemgået de forskellige typer råd og nævn, der findes, og finder ud af: Vil vi gerne have en dommer, og skal det så ikke være inden for det